

התורפה — **טמאה!** שלפעמים נמצאים גם הם כנגד בית התורפה.

ואם נמצא על שוקה ועל פרסותיה: מבפנים [על הצדדים הפנימיים] שיכול דם בית התורפה ליפול לשם — **טמאה!**

אך אם נמצא הדם מבחוץ [על צדי השוק והפרסות החיצוניים] — **טהורה!**

ואם נמצא על הצדדים מכאן ומכאן [הקדמיים והאחוריים] — **טהורה!** שלמקומות אלו אין דם בית התורפה יכול ליפול.

ב. ראתה על חלוקה: מן החגור⁽⁵⁾ ולמטה שהוא כנגד בית התורפה — **טמאה!** ואם היה הדם על חלוקה מן החגור ולמעלה שהוא למעלה מבית התורפה — **טהורה!**

ראתה על בית יד של חלוק: אם מגיע המקום

התורפה — **טמאה!** שלפעמים נמצאים גם הם כנגד בית התורפה.

ואם נמצא על שוקה ועל פרסותיה: מבפנים [על הצדדים הפנימיים] שיכול דם בית התורפה ליפול לשם — **טמאה!**

אך אם נמצא הדם מבחוץ [על צדי השוק והפרסות החיצוניים] — **טהורה!**

ואם נמצא על הצדדים מכאן ומכאן [הקדמיים והאחוריים] — **טהורה!** שלמקומות אלו אין דם בית התורפה יכול ליפול.

ב. ראתה על חלוקה: מן החגור⁽⁵⁾ ולמטה שהוא כנגד בית התורפה — **טמאה!** ואם היה הדם על חלוקה מן החגור ולמעלה שהוא למעלה מבית התורפה — **טהורה!**

ראתה על בית יד של חלוק: אם מגיע המקום

גמרא:

אמר שמואל: בדיקה קרקע עולם לפני שישבה עליה, ומצאה את המקום נקי. וישבה עליה, ומצאה דם עליה — **טהורה.** שנאמר 'בבשרה'⁽⁷⁾ — עד שתרגיש בבשרה, וזאת לא הרגישה בבשרה את

מסוימת היה כנגד בית התורפה.

6. כן פירש הרשב"א [תוה"ב הקצר יז], וכן כתבו גם התו"ט והתפארת ישראל. והמתרגם הוסיף, שממשיך הסודר מהראש לכתפיים ומגיע עד ללב. וביאר הבית יוסף [קצ, ד"ה "ומ"ש היתה"] שמדובר באופן שלא קשרה המטפחת בחוזקה לראשה, ובבוקר לא נמצאה במקומה, ולכן חוששים שמה בהיפוכה ירדה המטפחת גם למקום התורף. אבל אם תמצא המטפחת בבוקר על ראשה במקום שקשרתה בתחילת הלילה, מוכח שלא נתהפכה, ואין מקום לטמא. הרמב"ם [בפי' המשניות ובאיסו"ב ט יא] ביאר ש'פוליס' הוא 'אזור'.

7. במשנה הסמוכה [נח ב] מצינו שדרש רבי עקיבא שכתמים טהורים מדאורייתא מהפסוק

זה למילה 'עקב' מצינו גם בתוי"ט [כלאים ט ז]. אולם במשנה אחרונה פירש שכוונת המשנה לעקב שבלשונו, שלשם יכול להגיע דם מבית התורפה גם בלא שתשב בתנוחות מיוחדות.

5. הרשב"א פירש שהוא הסינר שחוגרות הנשים לצניעות. וביאר התו"ט [ד"ה ראתה] שאף על פי שמקום חגירת הסינר הוא מעט למעלה מבית התורפה, חוששים שמה נתכופפה וירד החלוק למטה עד שהגיע מקום חגירת הסינר לממול לבית התורפה.

הקשה הרשב"א [תורת הבית ז, ד], מדוע לא חילקה המשנה בין צידו הקדמי של החלוק לאחורי, שהרי רק צד הקדמי הוא כנגד בית התורפה ורק בו ראוי לטמא. ותירץ שדרך החלוק להתהפך ומה שלאחוריה מגיע לפניה, ולכן יש לחוש בכל צד שבחלוק שמה בשעה